

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
ČETRTEK
9. JUNIJ
1994

Letnik XLIX
Štev. 23 (2758)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Člen 7 in ADP

K izjavam državnega predsednika dr. Klestila, da je člen 7 Avstrijske državne pogodbe izpolnjen in da je samo še zgodovina, je predsednik Zveze slovenskih organizacij dr. Marjan Sturm dejal, da je ta člen izpolnjen deloma na Koroškem, na avstrijskem Štajerskem pa sploh ne. Če bi bil izpolnjen, bi bile manjšine v celoti zadovoljne, tega pa ni mogoče trditi. Še vedno je odprto vprašanje otroških vrtcev, razširitve radijskih in TV oddaj v ORF itd. V teh zadevah mora država še marsikaj storiti. Sožitje ni samo vprašanje enkratnih pravnih aktov, temveč je proces, ki ga je treba vsakodnevno oblikovati tako s strani večine kot tudi manjšine.

Direktor Joza Habernik v krogu sodelavk in sodelavcev

Uspešno poslovanje ZSZ

V znamenju dobrega poslovanja in sobotne otvoritve novih poslovnih prostorov je potekal ponedeljkov redni občni zbor Zveze slovenskih zadrug. Iz poročila predsednikov upravnega in nadzornega odbora, Mihija Antoniča in Fridla Kapuna, direktorja dipl. trg. Joze Habernika in revizorja Raiffeisnove centrale na Dunaju je bilo razbrati, da je Zveza v pretekli poslovni dobi kljub težavam in problemom dobro poslovala in da je ustvarila čist dobiček okoli sto tisoč šilingov. In to pri gradnji novega sedeža (80 milijonov šilin-

gov) in pri pomembnih gradbenih projektih v Pliberku in Borovljah. Konsolidirana bilanč na vsota Zveze slovenskih zadrug znaša 4,2 milijarde šilingov, v letih med 1991-30. 4. 1994 so hranilne vloge pri Zvezi Bank narasle z 482 na 644 milijonov šilingov, hranilne vloge posojilnic pa z 1,4 na 1,8 milijarde šilingov. Bilančna vsota vključenih posojilnic je v tem časovnem razponu narasla od 1,7 na 2,2 milijarde šilingov. Občnemu zboru na pot je zapel moški zbor SPD „Borovlje“.

w.f.

Kučan obiskal Zagreb

Kar nekaj polemike je bilo v Sloveniji pred torkovim neuradnim obiskom slovenskega predsednika Milana Kučana v Zagrebu. Hrvaško in Slovenijo namreč bremenijo mnogi nereseni problemi, predvsem mejno vprašanje, visoke carine za uvoz slovenskega blaga, odnosi pa so v zadnjem času padli na najnižjo stopnjo zaradi hrvaške gradnje mejnega prehoda v Sečovljah na lastninsko spornem ozemlju. Poseben problem pa je tudi vprašanje slovenskih počitniških domov na Hrvaškem. Kljub temu pa se je predsednik Kučan odločil za obisk. V Zagrebu se je dolgo pogovarjal s hrvaškim predsednikom Franjem Tuđmanom, premierom Nikico Valentićem in še s kardinalom Kuharićem. Po Kučanovi izjavi so bili pogovori polemični in trdi, obe strani pa sta bili soglasni, da je potrebno pogovore nadaljevati, da sedanji odnosi niso v korist ne eni ne drugi strani, da državama samo škodujejo pri mednarodnem ugledu in otežujejo vključevanje v evropske asociacije. V tem smislu je bil tudi sprejet dogovor, da bo hrvaški premier že v začetku julija obiskal Ljubljano.

Konec blokade! Koroška ima vlado in deželnega glavarja

Končno! Koroška ima od torka, 7. junija 1994, skoraj točno tri mesece po deželno-zborskih volitvah in po nepojmljivih homatijah spet novoizvoljenega deželnega glavarja in novo deželno vlado. Za deželnega glavarja je v sedmem naskoku bil izvoljen in potrjen dr. Christof Zernatto. Zanj je glasovalo 20 poslancev socialistične in ljudske stranke, 13 glasov, to so bili svobodnjaki, je bilo za dr. Petra Ambrozija in trije glasovi so bili neveljavni.

Po izvolitvi vseh članov de-

želne vlade, v njej so trije novinci, je Zernatto predstavil svoj vladni program. 23 strani dolgo vladno izjavo deželnega glavarja je treba oceniti kot fakultativni izraz volje do dela, saj so v njej zaobjeta domala vsa delovna področja in krizna oz. problemska vprašanja.

Zernatto je uvodoma, čeprav je na začetku njegovega govora svobodnjaška stranka zapustila plenumsko dvorano, vsem poslankam in poslancem ponudil roko za sodelovanje. Samo tako da bo uspelo dvigniti politično kulturo na demo-

kratično raven, ki bo zagotavljala skupnost tudi v prihodnje, kajti Koroška bolj kot kdajkoli potrebuje slogo, če naj postane kraj odprtega srečanja v srcu Evrope.

Na začetek programa je postavil proračunske, upravne in gospodarske ukrepe, s katerimi naj bi zagotovili delo in zaposlenost. Temu naj bi služili industrijski parki, nova delovna mesta, krepitev majhnih in srednjih podjetij, pospeševanje izvoza, sodelovanje koroških podjetij pri mednarodnih raziskovalnih projektih EU

in drugo. Težišče govora je vsekakor bil evropski integracijski proces in vključitev Avstrije v EU, ki da bo imela pozitivne posledice prav za koroško gospodarstvo in predvsem za kmetijstvo.

Manjšinsko vprašanje je Zernatto stisnil med razne obletnice (75 let plebiscita, 50 let druge republike in 40 let ADP) in podpora športu, želi si pa tako imenovano „demo-kratično legitimiranega pogo-vornega partnerja“.

Nobene besede pa ni izgubil o odnosih s sosedi.

f.w.

Preberite:

str. 2 – Klestil
v Sloveniji

str. 3 – Nova
zadružno
poslopje

str. 4 – Odlični kon-
cert Andreje
Wuzella-
Močilnik

str. 5 – Hodiški
kulturni
dnevi

str. 6 – „Smeško“
na Koroškem

str. 7 – Ramšak
zahteva več
pristojnosti

Deželni glavar Christof Zernatto

Plesni teater „IKARUS“

vabi na

krstno predstavo
plesno-gledališke
izvedbe

„Potomci z odvezo“

Koreografija:
Zdravko Haderlap

18. junija '94 ob 20.00
v občinskem centru
Šentrupert v Celov-
cu (nekdanji Volkski-
no)

Koroška dijaška zveza
vabi na

open-air
koncert

ROCK ob meji

v petek, 24. junija '94,
ob 15.30 na dvorišču
Mohorjeve v Celovcu

Sodelujejo:

Deaf and Dumb, Celovec
4 Problems, Celovec
Lili put put, Maribor
Ego Malfunction, Ljubljana
Funeral march, Ravne
Skunky Bastards, Dunaj
Laufer, Zagreb

V času, ko je tehnološki in gospodarski razvoj že zdavnaj zrušil nacionalne meje, se države kot nacionalne institucije nemočno soočajo z nadnacionalnimi gospodarskimi velikani. Za vplivanje na ta nadnacionalni razvoj in za njegovo usmerjanje so potrebne temu ustrezne politične strukture, ki presegajo tesne nacionalne meje.

Tudi ekoloških in varnostnih problemov danes ni mogoče več reševati v ozkih na-

KOMENTAR

dr. Kristijana Schellandra

12. junija brez strahu

cionalnih okvirih, temveč samo globalno.

Zato je potreben pogum za nov pristop k ureditvi naših gospodarskih in političnih odnosov z Evropo, ki se tudi sama močno spreminja. S tem je tudi povezano slovo od mnogih stvari, katerih smo se v preteklih desetletjih navadili in jih vzljubili – ali pa katerih enostavno nismo uspeli rešiti.

Dvom v novo je človeška lastnost, ki se ne sproži samo ob pomembnih političnih spremembah, kot je to npr. pristop k Evropski uniji. Tega se zavedajo tudi tisti, ki zaradi lastnih oblastnih nagibov EU označujejo za vzrok vsega bodočega zla, čeprav so jo še nedavno celo močno propagirali.

Strah je v bistvu edini argument nasprotnikov pristopa k EU. Strah pred novim, nepoznanim, modernim. Strah, ki po mojem mnenju ni utemeljen, ker velik del Evropejcev v tej uniji živi že dalj časa – bolj ali manj zadovoljno in v miru, in ker si dejansko vsa vzhodna Evropa pravi tako želi v to skupnost.

In mi naj bi ostali pred vrati?

Premaganje strahu je v zgodovini že večkrat privelo do napredka. Združena Evropa kot alternativa nacionalizmu bi pomenila takšen napredek, za katerega je vredno glasovati. Bati se je Haiderjev vseh vrst, ne pa večkulturne Evrope.

Slovenijo je obiskal zvezni predsednik Thomas Klestil

Prejšnji teden se je avstrijski predsednik Klestil dva dni mudil v Sloveniji. Sprejel ga je predsednik republike Slovenije Milan Kučan, srečal pa se je tudi s predsednikom vlade dr. Janezom Drnovškom, ljubljanskim županom Stregarjem in nadškofom Šuštarjem. V avstrijski delegaciji je bil tudi minister za obrambo Werner Fasslabend, ki se je pogovarjal s slovenskim kolegom Jelkom Kacinom.

Klestil je imel govor v slovenskem parlamentu in v Sloveniji so hvaležno sprejeli njegovo izjavo, da bo Avstrija po vstopu v Evropsko unijo zavezana Slovenije, ko se bo potegovala za članstvo, Milan Kučan je izrazil upanje, da se meja med obema državama po vstopu Avstrije ne bo okrepila.

Za Slovenijo je pomemben memorandum o gospodarskem sodelovanju, ki ga je prinesel Klestil s seboj. Vrsta projektov je že dorečena, treba je samo še sestiti skupaj in pristaviti podpise. Tako bo Avstrija pomagala Sloveniji pri iz-

gradnji železniške proge do pristanišča Koper, pri pristaniških napravah in pri izgradnji savskih elektrarn. Klestil je poudaril, da je Avstrija na drugem mestu po investicijah v slovensko gospodarstvo in da je postala luka Koper najvažnejše pristanišče za našo državo.

Proti večeru pa je Klestil ob najvišjih predstavnikih družbenega življenja v Sloveniji prisostvoval odprtju hiše celovške Mohorjeve družbe, kjer ima prostore tudi podjetje Korotan.

Predsednika sta se pogovarjala tudi o vojni na Balkanu in oba sta bila mnenja, da mora ostati Bosna suverena država v okviru sedanjih meja.

Ob meddržavnih srečanjih pa sta dve stalnici: jedrska elektrarna v Krškem in pa slovenska manjšina v Avstriji. Glede elektrarn je predsednik Kučan povedal, da si Slovenija izstopa iz jedrske energije ne more privoščiti, problem pa je tudi v tem, da je elektrarna last tudi Hrvaške, zato tudi ni mogoče, da bi sami o tem odločali.

Brez političnih igric tudi tokrat ni šlo

Izvolitev deželnega glavarja in nove vlade je tudi v sedmem poskusu pretekli torek, 7. junija, bila šolski primer političnega taktiziranja. Čeprav so se dan poprej, v ponedeljek, predsedniki deželnozborskih strank domenili, da bo poslanci glasovali samo o enem predlogu za deželnega glavarja, ki ga je vnesla socialdemokratska stranka, to je za Zernatto, je svobodnjaška stranka v torek vložila nov in dodaten, po mnenju socialdemokratov nemoralen predlog: sklicujoč se na načelo najmočnejše stranke, ki da ji pripada mesto deželnega glavarja, je FPÖ predlagala za to mesto socialdemokratskega klubskega predsednika Petra Ambrozija.

Seja je bila prekinjena, stranke so se posvetovale – najdlje socialdemokrati. Po vrnitvi v deželni zbor je Ambrozij odklonil imenovanje, med vrsticami pa je vsakdo bral, da so ga svobodnjaki le malo omajali. Ambrozij je svoj ne utemeljil s koalicijsko pogodbo med SPÖ in ÖVP ter s tem, da je sam osebno bil kar precej udeležen pri nastajanju te pogodbe. Potem kritika na račun FPÖ: če bi se stranka vseskozi držala načela, da deželni glavar pristaja najmočnejši stranki, bi Koroški bilo marsikaj prihranjeno.

Ker je Ambrozij odklonil, je predlog FPÖ propadel in poslanci so glasovali le še o Zernattu. Volitev deželnega glavarja je bila le še formalno vprašanje. Zernatto je dobil 20 glasov, svobodnjaki so ostentativno podprli Ambrozija (13 glasov), trije poslanci pa so glasovali neveljavno. Kateri so to bili, ni znano.

Svobodnjaki, ki so se še pred dnevi pridružili, da „nikoli in nikdar“ ne bojo omogočili izvolitev Zernatta, Haider je v Beljaku in Celovcu izjavljal, da bo Zernatto naletel na granitno trd odpor – in to za vse večne čase (do dneva svetega Šentnikola), propada svoje blokadne politike očitno niso porebovali. Klubski predsednik Strutz je po izvolitvi Zernatta socialistom očital, da so postali talci ljudske stranke in napovedal, da bo najkasneje v dveh letih njegova stranka najmočnejša v deželi, vladna koalicija pa bo razpadla. Zernatto je za FPÖ slej ko prej persona non grata. Izpad posebne vrste si je dovolil svobodnjaški poslanec in bolšperški okrajni glavar Trauhnsnig, ki je Zernatta imenoval „osebo brez časti“ in obljubil, da bo odleš to pri vseh svojih

govorih v deželnem zboru ponovil.

Izvoljeni so bili tudi 1. in 2. namestnik deželnega glavarja, dr. Michael Ausserwinkler (SP) in Mathias Reichhold (FP) in ostali člani deželne vlade: Karin Achatz (SP), dipl. inž. Jörg Freunschlag (FP), dr. Dietfried Haller (SPÖ) in inž. Robert Lutschounig (ÖVP).

Ausserwinkler, Haller in Lutschounig so vladni novinci.

Razdelitev resorjev je v glavnem zaključena. Zernatto bo med drugim upravljal tudi manjšinske zadeve, za zdravstvo, kulturo ter šolstvo je pristojen Ausserwinkler, Haller ima komunalne zadeve in gasilstvo, Achatzeva je socialna referentka, svobodnjaka pa si bosta razdeljevala gospodarstvo, gradnjo, ceste, Lutschounig pa ima kmetijstvo.

w.f.

Michael Ausserwinkler

Dietfried Haller

Veliko besed, malo vsebine

O trenutno skoraj vesoljni temi „EU – prednost Avstrije?“ so v ponedeljek, 6. junija zvečer v Celovcu diskutirali zastopniki avstrijskih oz. koroških strank: Rudi Vouk za EL, Michael Ausserwinkler (SPÖ), Christof Zernatto (ÖVP), Karl Heinz Grasser (FPÖ) in Friedhelm Frischenschlager (LF). Zeleni Johannes Voggenhuber je pred diskusijo, ki jo je dobro vodil televizijski moderator Josef Broukal, zbolel. Diskusija v bistvu ni prinesla novih pogledov na pristop Avstrije k EU, pravzaprav je vsaka stran skupaj s svojimi navijači v občinstvu zastopala že znana stališča. Rudi Vouk je menil, da EU presega ozke meje nacionalnih držav, kar da bo pospeševalo enakopravnost manjšin.

Diskusija, ki sta jo priredila Naš tednik in Kleine Zeitung in jo je vzorno dvojezično (kljub negodovanju nekaterih poslušalcev) odprla Milka Hudobnik, je pokazala, da bo Avstrija ponovno na blokovski meji: Zernatto je govoril o zunanji meji Evropske unije. Kaj bo pa onstran te meje oz. možne nove železne zaves, o tem pa danes očitno še nihče ne razmišlja.

w.f.

Nov tajnik pri EL

Po daljšem „medvladju“ ima Enotna lista spet glavni poklicnega tajnika. Od 1. junija dalje opravlja to službo Bernard Sadovnik. Nadebudni multifunkcionar, med drugim je globaški občinski odbornik in podpredsednik domačega prosvetnega društva, je že svojčas kot tajnik pokojnega Kluba slovenskih občinskih odbornikov in njegove naslednice, Enotne liste, bil „general“ slovenskega samostojnega volilnega gibanja.

Pozneje je predsedal med športnike in kot tajnik Slovenske športne zveze vse do konca maja sokrojil usodo telesno-kulturnega dogajanja med koroškimi Slovenci.

S Sadovnikovim odhodom je športna zveza prišla nekoliko v škripce, saj se bo morala ozreti po novem tajniku – in tudi novi prostori bojo daljnoročno postali potrebni. Vrh tega pa, in to brez zamere, stvar ne zgleda najbolje, če ima nadstrankarska športna organizacija svoje poslovne prostore na sedežu politične stranke, kar EL brezdvomno je. Trenutno – in vse do ustoličenja nove tajniške moči športne zveze – bo Sadovnik po lastni izjavi v „častni funkciji“ soupravljal tudi najpotrebnejše posle športnikov.

Praznik Zveze slovenskih zadrug

V 73. letu svojega delovanja si je Zveza slovenskih zadrug postavila najlepše jubilejno darilo: novo, sodobno in prostorno zadržno centralo v središču Celovca. Podobno ladji velikanki, ki orje gladino morja, stoji poslopje na križišču Pavličeve in Desetooktobrske ulice kot priča marljivosti slovenskega koroškega združništva in njegove podjetnosti na zgodovinski prelomnici evropskega integracijskega razvoja.

Dan pred zares zgodovinsko in usodno odločitvijo Avstrijcev o pristopu k Evropski uniji (EU), v soboto, 11. junija dopoldne bojo novo zadržno poslopje na Pavličevi ulici svečano odprli. Podrobnosti otvoritve lahko razberete iz objavljenega sporeda. Gradnja novega poslopja, načrtoval ga je arhitekturni biro Müller-Hohenwarter, je stala osemdeset milijonov šilingov in je trajala sorazmerno kratek čas. Tam, kjer je bila svojčas legendarna gostilna pri Joklnu, prejšnji bančni prostori in še nekaj manjših trgovin, se danes razprostira poslopje s 3000 m² prostorske površine, od tega je 1800 m² namenjeno bančnemu poslovanju, ostala površina pa je med drugim oddana trgovinam, na podstrešju pa so tri stanovanja po 100 m² in tri garsonjere po 50 m².

V novih prostorih banke bo odslej poslovala tudi zadržna trgovinska družba Carimpex, ki je doslej imela svoj sedež na drugi lokaciji, pa tudi celotni blagovni, računski in revizorski oddelek bo združen na enem mestu. Skladišče na Rožanski cesti bo Zveza opustila, v zamenjavo pa bosta v Šentjakobu in v Šmihelu nastali dve sodobni regionalni skladišči.

Direktor dipl. trg. Joza Habernik

Težaven začetek

Razvoj Zveze slovenskih zadrug je podoben uspešnici. Ustanovljena je bila leta 1921 po plebiscitu kot Zveza koroških zadrug. Z izgubo takratnih bančnih central v Celju, Mariboru in Ljubljani je bilo treba slovensko koroško gospodarstvo postaviti na lastne noge in ga prikrojiti novim razmeram. Zveza v prvi republiki ni igrala tako bistvene vloge kot danes. Bila je zgolj strešna organizacija brez premoženja. Leta 1926

V novi centrali novim ciljem naproti

je iz revizijskih razlogov postala članica avstrijske Raiffeisnove zveze, kar je še danes.

Pod nacizmom je bila likvi-

feisnovo skupino. V primerjavi z vsemi 733 Raiffeisnovimi posojilnicami na podlagi vlog nebačnih ustanov se slovenskim

gnoze predvidevajo za vso Avstrijo izgubo okoli 6000 delovnih mest, več pa jih bo na bančnem sektorju.

čanje prometa. Dolgoročno pa si Zveza prav s podjetji, ki imajo stike s Slovenijo, obeta okrepjeno sodelovanje. To tudi zato, ker je mnogo mešanih podjetij izpadlo in bo treba vrzel, ki so jo zapustila, tako ali drugače zapolniti.

Franc Wakounig

dirana in vključena v Raiffeisnove strukture, po vojni pa ji je uspelo, za to se je zelo postavil dr. Mirt Zwitter, ponovno doseči osamosvojitve in oživiti njeno delovanje in tako zagotoviti narodni skupnosti instrumentarij gospodarske samopomoči. Na nekdanjem sedežu celovške Posojilnice je Zveza dobila svoje novo in stalno domovanje.

Nove naloge

Novi bančni zakoni in gospodarske potrebe so v sedemdesetih letih narekovali temeljite spremembe in premike. Prišlo je do združevanja posojilnic, začela se je gradnja zadržnih marketov in posodobitev bančnih poslopij. Ta proces še ni zaključen. Tu naj omenimo Pliberk in Šmihel, Dobrolo vas, Železno Kaplo, Šentjakob in Ziljsko Bistrico, Brnco, Škofiče, Bilčovs, Kotmaro vas in Hodiše ter kot najnovejšo primere Posojilnice Celovec, Pliberk in Borovlje in ne nazadnje zadržno centralo v Celovcu.

Zadržna zveza z vsemi vključenimi strukturami posojilnic in marketov je tudi pomemben delodajalec, saj trenutno zaposluje okoli 300 sodelavcev. Skrb za dober in profesionalno šolan kader se kaže tudi v tem, da je zadnja leta zaposlila več akademsko izobraženih sodelavcev, vsi nameščenci pa morajo opraviti potrebne in predpisane strokovne tečaje.

Kot že omenjeno, je Zadržna zveza včlanjena v Raif-

posojilnicam ni treba skrivati. Najmočnejša med njimi je Posojilnica Pliberk, ki je trenutno na 287. mestu Raiffeisnovih ustanov, boroveljska kot druga najmočnejša je na 344. mestu, sledijo Posojilnica Podjuna (Dobrolo vas) na 503., celovška Posojilnica na 565., Železna Kapla na 602., Bilčovs na 660. in Šentjakob na 686. mestu.

EU kot izziv

Direktor Joza Habernik je v razgovoru za Slovenski vestnik poudaril, da so omenjene posojilnice v zadnjih letih precej pridobile in se izboljšale, Zveza pa je na nivoju predarlske Raiffeisnove deželne zveze. To je seveda tudi dober znak za prihodnost, predvsem za EU.

Možnosti slovenskega bančništva in združništva v EU poslovodja Habernik vidi predvsem v zapolnjevanju niš. Taka niša je prav poslovanje in sodelovanje s Slovenijo, Hrvaško in Furlanijo-Juljsko krajino. Brez ovinkarjenja pa poudarja, da bo boj za obstoj trši kot doslej, kajti EU-jevska zakonodaja krepi položaj velikih bančnih konzorcijev, kar se med drugim kaže že pri pogojih za dajanje kreditov. Pred nedavnim je vsaka Posojilnica še lahko dala polovico svojega kapitala kreditjemalcu. Sedaj je ta vsota prepolovljena. Pri zadrugah bojo potrebne modernizacije, ne da bi s tem Zadržna zveza zavrgla tudi svojo narodnokrepilno vlogo. Na blagovnem sektorju pro-

Če pa bo Zveza slovenskih zadrug ujela korak s časom – in o tem nihče ne dvomi –, ji v EU ne bo sile. Tudi strahu, da bo Zadržna zveza prej ali slej izginila v valovih Raiffeisnovih struktur, Habernik ne vidi. »Dokler bomo gospodarsko zdravi, bomo tudi samostojni,« na kratko komentira to črno vizijo.

Zveza slovenskih zadrug je že sedaj priznan in kvalificiran partner za poslovanje s Slovenijo, Hrvaško in zgornjeitalijanskim gospodarskim prostorom. V prihodnje se bo tej nalogi posvetila še v večji meri. Tako slovenski, hrvaški in italijanski kot tudi avstrijski partnerji se vse pogostejše poslužujejo uslug, znanja in strokovnosti Zveze slovenskih zadrug pri prekomernem poslovanju. Pri tem je velika prednost prav večjezičnost sodelavcev. Zveza je tudi edina koroška banka, ki ima trijezično poslovno poročilo – in je že zato predestinirana za poslovanje v EU. Na vprašanje, ali bo odprla svojo poslovalnico v Ljubljani, je Habernik dejal, da tega iz dveh razlogov ne bo. Po eni strani bi si pokvarila svoje poslovne odnose s slovenskimi partnerji, po drugi strani pa tudi nima potrebnih kapitalnih pogojev. Slovenija po novem zahteva za ustanovitev banke 420 milijonov lastnega kapitala, za Zvezo iluzorno vsoto.

Habernik pa je prepričan, da bo novo bančno poslopje pozitivno vplivalo na sodelovanje s Celovcem in Celovčani samimi. Dosedanje reakcije prebivalstva na gradnjo in zgradbo so ugodne, že sedaj je občutno naraš-

Na občnem zboru, v ponedeljek, 6. junija so člani Zveze slovenskih zadrug volili tudi člane upravnega in nadzornega odbora.

Novi upravni odbor:

Predsednik: Mihi Antonič
1. podpredsednik: Vili Moschitz;
2. podpredsednik: dr. Anton Koren

Nadaljnji odborniki:

dipl. inž. Hanzi Mikl, dr. Pavle Apovnik, Alojz Gregorič, Valentin Kargl, Anton Krušič, inž. Peter Kuchar, Marko Sommeregger, dir. Joško Nachbar, Franc Smrtnik, dipl. inž. Štefan Domej in inž. Tomaž Ogris

Novi nadzorni odbor:

Predsednik: inž. Fridl Kapun
podpredsednik: Janez Hudl

Nadaljnji odborniki:

dipl. inž. Hanzi Čertov, mag. Marjan Gallob, Janez Lomschek, Friedrich Schwarz, dr. Branko Perč

Delegati obratnega sveta:

Janko Oitzl, Milena Koller, Marcel Sumper in Martin Rössmann.

Poslovodstvo:

Bančni oddelek: glavni direktor dipl. trg. Joza Habernik
direktor Mirko Kunčič
direktor Drago Pörttsch
Blagovni oddelek:
dir. dipl. trg. Joza Habernik

Dosedanji predsedniki

Zveze slovenskih zadrug:
Janez Vošpernik, Janez Lapusch, Hanzi Ogris, Fridl Kapun, Mihi Antonič

Rudi Benètik v galeriji Slama

Hiva Oa – Velika čer

Pod tem naslovom so v torek odprli razstavo slik in instalacij Rudija Benètika, ki si vztrajno utira pot v prostoru Alpe-Jadrana. Živi in dela največ v Podjunu, a doma se počuti tudi v Sloveniji in Italiji. Vleče ga po svetu in v njegovih delih je razpoznavni vpliv kultur in pokrajin npr. Egipta, Turčije in Indije.

Iz skic, ki so nastale na teh potovanjih, so nastale najnunejše zreducirane slike in instalacije. Vse postaja simbol, od barve do znakov – nekako tako, kot če vidiš okolico v prebliski in skušaš prenesti na sliko ali v prostor najznačilnejše, kar je ostalo v spominu ali podzavesti.

Že takoj desno od vhoda privabi obiskovalca instalacija iz majhnih piramid v ultramarinu, imenovana Vinogradi. Vtis v soncu se svetlikajočih gozdov. V nadstropju više Dežne kapljice, razigrana in sveža postavitev.

Hiva Oa – v jeziku Maorov Velika čer, ime za otok v Pacifiku, kjer je nekoč Paul Gauguin naslikal po spominu zasneženo Bretansko vasico. Otočanom se še sanjalo ni, kaj naj bi bil sneg. Gauguin jim ga je približal bolje kot fotografska dokumentacija. In Rudija Benètika fascinira možnost prenašanja atmosfere, kakršne beseda ne pozna. Tako, kakor je slikal sam, ko je ujel trenutek, zapusti slika vtis na gledalca – bežno, a neizbrisljivo. S.W.

21. revija „Pesem ne pozna meja“

V soboto, 4. junija, so se že enaindvajsetič srečali pevski zbori na reviji „Pesem ne pozna meja“. Tokrat je nastopilo devet zborov iz Slovenije in zamejstva. Pred enaindvajsetimi leti so se prvič srečali pevci iz Slovenije, Tržaške in Goriške, pozneje so se jim pridružili še Korošci, letos pa so se udeležili tudi porabski Slovenci z MePZ „Avgust Pavel“ iz Gornjega Senika. Prvič so se tako v Trbovljah srečali slovenski zbori iz Slovenije, Italije, Madžarske in Avstrije, gostitelj pa je bil tokrat MePZ „Svoboda“, ki je revijo na čelu s svojo predsednico Jelko Rojšek izvrstno

pripravil. Koroške Slovence je zastopal pod vodstvom mag. Boža Hartmana MoPZ „Foltej Hartman“ – SPD „Edinost“ v Pliberku, ki že kar nekaj let stalno sodeluje na tej reviji.

Vsak zbor se je najprej predstavil s tremi pesmimi, ob koncu pa so združeni zbori, moški in mešani, zapeli še pet pesmi.

Zborovsko revijo „Pesem ne pozna meja“ so pevci ustanovili z namenom, da se srečujejo in zbližujejo Slovenci iz zamejstva in iz matične domovine. Temu poslanstvu ostajajo zvesti v prepričanju, da jih pesem tudi duhovno plemeniti in bogati. Jožko Hudl

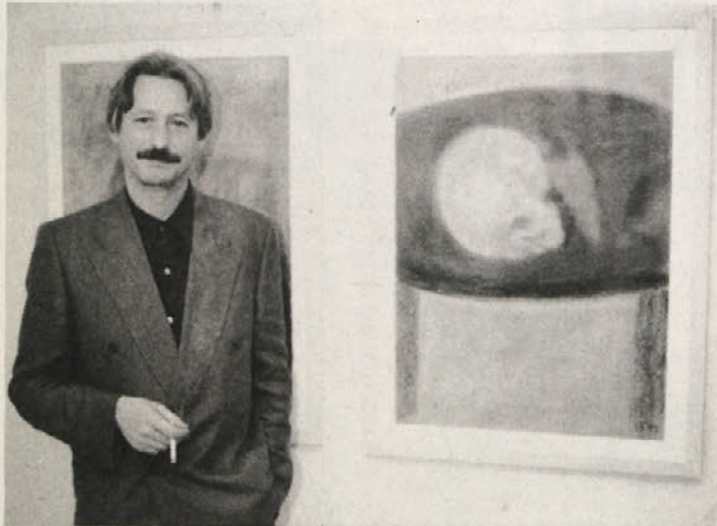

Celovška univerza, ki goji partnerstvo z univerzo v Managvi, in društvo Koroška solidarnost z Nikaragvo sta priredili teden nikaragovske kulture v Celovcu. Na sliki sta Michele Nijlas, dokumentka in pesnica iz Managve, in Janko Messner na odlično obiskanem bralnem večeru v celovškem gostišču BEI UNS.

Pastelasta smrtnost

„Natura morta“ je imenoval akademski slikar Jože Boschitz svojo izredno izpovedno razstavo v Galeriji Rožek. Boschitz, že v gimnazijskih letih se je kot eden redkih dijakov tudi v prostem času umetniško udeleževal in s tem podarjal svojo samostojnost ter samoniklost, se tudi v svojih študentskih letih, kot je dejal lavdator Ernst Geyer, ni dal ukleniti v ojesi družbenih okvirov, ampak je konvencijam navkljub skušal (in to dokaj

uspešno) stati na svojih lastnih idejnih in miselnih temeljih. V njegovem likovnem ustvarjanju se je ta upornost odražala tako, da je v svoja dela vnesel transformacijo materialnega in njegovo minljivost. Rožeška razstava, odprta preteklo soboto, pa odgrinja tisto veliko, če ne kar največje vprašanje, namreč po zadnjem smislu – po smislu življenja, po smislu smrti. Slike v pastelastih barvah si je treba ogledati.

Andreja Wuzella-Močilnik navdušila občinstvo

Latinska beseda Modestus pomeni zmeren, skromen, ponižen. In v naš slovenski celovski Modestov dom je pretekli petek Andreja Wuzella-Močilnik šla igrati Johanna Sebastian Bacha, Ludwiga van Beethovna, Roberta Schumann in Janeza Matičiča, celovečeren težaven program, in s svojo umetniško spretnostjo mah na mah po klavirskih tipkah očarala občinstvo tako neposredno, da je bilo ob sapo. Kot absolventka graške Visoke šole za glasbo je pri klavirju že prava virtuoziinja s presenetljivim čutom za izrazne odtenke, posebno kočljive v Beethovnovi Sonati op.110, asdur.

Človek se ne moreš načuditi, odkod ti jemlje s svojimi nežnimi dolgimi prsti tiste mogočno zvoneče in bobneče akorde. Zagledaš se v te njene bliskovito švigajoče čarovnike, odsevajoče v zrcalno čistem črnem klavirju. S kakšnim rahlim božanjem ti izvabljajo mehke,

svetle, tople lirične glasove!

Ko da se pogovarja z ljubljanim živim bitjem, tako je zračena s svojim instrumentom. Brez not, z zaprtimi očmi, kakor v transu, le da s potnimi sragami na čelu, vsa poduhovljena: takšna nam je posredovala imenitne skladbe velikih mojstrov.

Občinstvo se ji je – ganjeno – zahvalilo z bučnim aplavzom, vrednim velike dvorane v Koncertnem domu, toda kaj: tistih, ki bi jih moral glasbeni razvoj te bivše maturantke Gimnazije za Slovence še posebno zanimati, še v duhu ni bilo videti nikjer, kaj še z radovednimi ušesi!

Koliko dnevni utrudljivih vaj je moralo biti p r e d tem njenim suverenim nastopom!

In kakšna naravna skromnost v njenem vedenju, brez narejenega obraza, brez domišljavo zavihanega nosu, skratka resno prijazna, ali če hočete, prijazno resna umetnica. PA

Iz ženskega vidika

Je vsakdanjik smrt ljubezni?

piše Štefka Vavti

Pomlad se sicer bliža svojemu koncu, vendar se bom še enkrat posvetila tipični pomladanski temi, ljubezni. Ne nazadnje tudi za to, ker je to občutek, s katerim se enkrat ali večkrat v svojem življenju sooča vsak/a izmed nas. O pomembnosti teme pa ne pričajo le naše izkušnje ali pesniki in pesnice, temveč tudi filozofi in težko bomo našli avtorico ali avtorja, ki se v svojem delu med drugim ne bi posvetil/a tudi ljubezni.

Znana feministična avtorica Simone de Beauvoir, ki je v „prostem“ ljubezenskem odnosu bila povezana s filozofom Sartrom, ima za avtentično ljubezen tisto, ki temelji na obojestranskem priznavanju dveh svobod; za Fromma je ljubezen umetnost, ki zahteva znanje in trud, in celo Karl Marx se je posvetil tej temi: trdil je, da je ljubezen mogoče zamenjati samo za ljubezen in da tedaj, ko ljubezen ne prebudi nasprotne ljubezni, in tisti, ki ljubi, ne postane ljubljen, ljubezen postane nemočna in največja nesreča.

Naše vsakdanje izkušnje pa nam kažejo tudi, da je ta lepi občutek ljubezni nekaj povsem nezanesljivega in ta ali ona izmed nas se je že vprašala – tako vsaj menim – zakaj se občutek ljubezni v vsakdanjem partnerskem odnosu tako hitro spremeni v dolgočasje, prinaša vrsto konfliktov in se velikokrat celo obrne v sovraštvo med partnerjema, ki sta se nekoč ljubila.

Partnerski in družinski terapije imajo na to vprašanje jasen odgovor: Ker pozabljamo, da nam ljubezen v partnerstvu ne pade z neba. To je dejanje, ne pa stanje, aktivnost, ne pasivnost. Če torej želimo, da traja, moramo za to skrbeti. Ljubezen je skupno delo obeh, ki se ljubita, odvisna je od obeh, ne le od enega, zato sta tudi za neuspeh odgovorna oba. In še nekaj: Ljubezen je povezovanje različnosti, ne pa njeno uničevanje, in ljubezen je neka živega, zato pa se spreminja, in če jo hočemo ohraniti, se moramo zanj vsak dan znova truditi in jo na novo potrjevati.

Vsem bralkam in bralcem želim, da si bodo znali ta dragoceni občutek ohraniti daleč preko meseca maja, ki je menda mesec ljubezni.

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redakcija: Tarviser Straža 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Tel: fon 0463/514300-30, 33, 34 in 40, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Uredniki/Redakteure: Jože Rovšek, Sonja Wakounig, Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Straža 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser Straža 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefaks 0463/51430071.

Oglaš/Anzeigen: Tarviser Straža 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Letna naročnina: za Avstrijo 370 šil. (za penzioniste 280 šil.); za Slovenijo 1500 SIT.

Nove knjige – recenzije

Alasdair Gray: Ein Schotte auf dem Weg nach oben Založba Europa, Dunaj 1994, 159 str., 250 šil.

To je zgodba o Kelvinu Walkerju, prebrisanem fantu iz nekega škotskega gnezda, ki se lepega dne poslovi od svojega prodajnega pulta in odide v London, da bi osvojil britansko kraljestvo. Z dobršno mero nesramnosti, pa tudi brezmejne naivnosti mu uspe, česar ni nihče mogel verjeti, vrtoglava kariera. S spretnim sleparjenjem se dogovori za zmenek z nekim direktorjem BBC. Odgovorni menedžerji kmalu zavohajo, da sta Kelvinov akcent in osvežujoč način, kako postavlja vprašanja, publiki všeč. Kmalu postane reporterska zvezda, ki se sme lotiti samega ministrskega predsednika, kar napravi na tega precejšen vtis. Za Kelvina se trgajo tudi časopisi, a kmalu podleže videzu oblasti. V svojih oddajah in kolumnah začne pridirigati nov evangelij in samega sebe postavlja za razsodnika sveta.

Kaj takega pa ni bilo v scenariju veličin BBC, zato ga pustijo pasti na precej grob način. Kelvin pa je kot mačka in pristane na nogah. London je sicer izgubljen, a osvojil bo Škotsko.

Škotski avtor Alasdair Gray, rojen leta 1934 v Glasgo-

wu, piše od poznih petdesetih let dalje. Prodreti mu je uspelo šele z „realno satiro“ „The Fall of Kelvin Walker“ (originalni naslov tega romana, ki je izšel l. 1985 v Veliki Britaniji), usoda, ki je znana marsikateremu pisatelju. Kljub starosti in udarcem na literarni poti pa si je Gray ohranil zavidljivo jezikovno svežino in humor. Nič jamrajočega razglabljanja, nič usmiljenja s padlim junakom, nasprotno, zabaven prikaz morale, kjer jih vsak protagonist dobi primerno po nosu. Ob branju se lahko od vsega srca nasmejemo in se škodoželjno veselimo, ko so „veliki“ spet enkrat v godlji, ko so žurnalisti razkriti kot površni in blazirani hohštaperji, politiki pa kot prekanjeni demagogi. Tako preboli bralec tudi globoki Kelvinov padec in simpatizira z njim kljub njegovim preobrazbam, kajti Gray najde izhod tudi v najtemnejšem tunelu.

Zato ni čudno, da šteje danes Gray – čeprav pozno, a vendarle – skupaj z Williamom McIlvaneyem, Janice Galloway in Jamesom Kelmanom k zvezdam „novega“ škotskega literarnega prizorišča.

Andrej P. Pittler

Hodiški kulturni dnevi v polnem teku

Z otvoritve razstave Franza Wakoniga

Za praznovanje devetdesetletnice Slovenskega prosvetnega društva so zagnani hodiški kulturniki zastavili zelo ambiciozen in kakovosten kulturni program, ki poteka ves ta teden, zaključil pa se bo šele ob koncu prihodnjega tedna s koncertom „Ponižani in razžaljeni“ šentjakobskega pevskega zbora Rož.

Večerne prireditve potekajo v lepo obnovljeni dvorani nad grajsko štaljo, ki jo je društvu dala na voljo hodiška občina, in pa na grajskem dvorišču. Ta lep ambient še dodatno podpira svečanost prireditev.

Program kulturnih dni se je pričel v ponedeljek zvečer s svečano otvoritvijo zelo lepe razstave likovnih del Franca Wakoniga iz Brež. Razstavlja predvsem akte, ženske in moške, in obiskovalec ima res kaj videti. Razstavo je po otvoritvenem nagovoru predsednika društva Tonija Mikscheja odprl hodiški župan Walter Samonig. Ob tem je čestital

društvu za jubilej in mu obljubil vso podporo, žal pa je ob tem pozabil na slovenski jezik, ki ga sicer zelo dobro obvlada. Svečanost je z ubranim petjem podprl še Kvartet Rož, nato pa

so se obiskovalci zadržali ob kvalitetnem bifeju.

Drugi večer, v torek, je potekal v znamenju kritične literature. Organizatorji so povabili Janka Messnerja, ki je prebral svojo prepresnitev hvalnice junakom iz druge svetovne vojne, ki jo lahko beremo na znamenitem Ulrichsbergu, ter novelo o zatajevanju slovenskega jezika na celovškem kolodvoru. Zelo zanimiv je bil tudi nastop Petra Raaba in glasbenega spremljevalca Rolfa Holuba. Raab je svoje kritične pesmi, med njimi tudi do Messnerjevi, sam spremljal na posebnem instrumentu-simfonietti, Holub pa je njihovo vsebino karikiriral z basom in trobento.

V sredo zvečer je nastopila kabaretna skupina Grausbirnen s teksti Alexandra Kuchinke.

Kulturne prireditve Hodiških kulturnih dni bodo potekale še ves teden. Tudi zaradi kvalitete programa obisk toplo priporočamo! J.R.

Za otroke poletne počitnice z učenjem italijanskega jezika

Slovenska prosvetna zveza pripravlja za otroke od 6. do 12. leta, poletne počitnice z učenjem italijanskega jezika od in sicer v „Poletnem središču Sklada Mitja Čuk“ na Opčinah/Italiji.

V organiziranem jezikovnem krožku se bodo otroci sprva vsak dan po eno uro (zjutraj) učili italijanščine, nato pa bodo pridobljeno znanje utrjevali s kvalitetno likovno, glasbeno in gibalno vzgojo ter z družabnimi igrami. Otroci bodo spoznavali ožjo in širšo okolico, vaško stvarnost, udeležili se bodo ekskurzij in izletov.

Poletno središče bo v prostorih Prosvetnega doma in Marijanišča na Opčinah od 21. do 27. avgusta med 8. in 17. uro. Otroci iz Koroške bodo stanovali pri slovenskih družinah v okoliških vaseh. Zagotovljeno bo primerno število vzgojiteljev in spremljevalcev ter dodatnega osebja. Cena: 600 šil.

Prijave sprejema Slovenska prosvetna zveza.

Jezik je duša

Janko Messner

Dunaj reče „njet!“?

J. K. se je v NT/13. maja t. l. pogovarjal z generalnim direktorjem RTV Slovenija Žarkom Petanom in o tem poročal z naslovom „Pretvorniki za RTV Slovenija: Dunaj reče „njet!“ – Z glagoli 'reči', 'praviti' in 'povedati' izražamo razne (različne) načine sporočanja, čeprav so si po pomenu lahko zelo blizu. Včasih človek ugiba, ali bi rabil 'povem ti' ali 'pravim ti', npr.: **Povem ti**, da sem že sit njegovih jezikovnih pogovorov ... **P r a v i m ti**, da sem že sit ... V tem primeru sta prav gotovo ustrezna oba! Tudi v temle: **P o v e d a l mi** je, naj ga opravičim, ne počuti se dobro ... **R e k e l mi** je, naj ga opravičim ...

Kaj pa s tem primerom: Ne morem ti reči, kako rad bi prišel? Prav gotovo moramo rabiti glagol 'povedati', ne pa 'reči': Ne morem ti **p o v e d a t i**, kako rad bi prišel.

Kako pravi (ne 'reče') ljudska pesem: Kadar boš na vojsko šel, pridi mi **p o v e d a t i**! (ne pa pridi mi reč, pridi mi pravit!)

Da je J. K. zapisal: Dunaj je **rekel** njet, bi bilo to čisto v redu, torej v preteklem času, ali pa: Dunaj je **d e j a l** njet! Saj je ta ljudski glagol na Koroškem zelo priljubljen. Lahko bi bil seveda zapisal tudi: Dunaj **p r a v i** njet, le Dunaj reče 'njet' pa res v ušesu zaboli, če si jezikovno količkaj tankočuten Slovenec.

Ob tej priložnosti naj **p o v e m**, da tudi v Sloveniji novinarji radi napačno rabijo glagol 'povedati' namesto 'reči', ker ne mislijo na to, da glagol 'povedati' vsebuje hkrati že prepričanje tistega, ki govori, da je povedano tudi resnično. Glagol 'reči' pa tega ne vsebuje. Je to prav: Onkrat je v avstrijski televiziji zvezni predsednik povedal, da so etnične manjšine obogatitev za našo državo? – Kje pa! Predsednik sam ne verjame, da je to res, saj bi se drugače vsaj za silo naučil kako slovensko ali hrvaško besedo, vsaj toliko, da bi jih v avstrijski televiziji jasno in glasno povedal! A ker novinarji ne dvomijo o izjavah državnikov, pogosto rabijo napačni glagol 'povedati'. Bolj po resnici bi torej bilo: Zvezni predsednik je avstrijski televiziji **r e k e l**, da so manjšine obogatitev...

Zbor „Cantus“ povsod navdušil

Čudovit večer so pretekli teden, v četrtek, 2. junija, v Šentjakobu v Rožu in v nedeljo, 5. junija, v Šentprimozu doživeli poslušalci, ki so prišli na koncert ukrajinskega komornega zbora „Cantus“ iz Užgoroda.

Šestnajsterica pevcev pod vodstvom Emila Sokača je izvajala obširen pevski repertoar sveže in na vrhunski ravni. Občinstvo nastopajočih skoraj da ni spustilo z odra. Užitek posebne vrste je bil nastop cimba-

listke Nine Monteanou, ki je skupaj z instrumentalno skupino Longo mai zaigrala in zapela nekaj poskočnih romunskih. Nina je cimbele posebej za gostovanje pripeljala s seboj iz Užgoroda, ker jih v Avstriji ni mogoče dobiti. Gostovanje „Cantusa“ na Koroškem in v Sloveniji je organiziralo SPD „Danica“ v sodelovanju s krajevnimi društvi. Saj so Cantusovci nastopili tudi na koncertu v Seebodnu in v Šentjurju pri Celju in obakrat navdušili pu-

bliko, v nedeljo pa so v Šentprimozu peli pri maši. Gostovanje so podprle tudi javne ustanove, škocijanska kulturna referentka Exner je obljubila posebno podporo občine. Z nastopom „Cantusa“ so se zaključili letošnji škocijanski kulturni dnevi. Koncerta v Šentprimozu sta se med drugim udeležila tudi častni konzul Ukrajine v Celovcu Johann Schumi in konzul R Slovenije Milan Jazbec.

f.w.

Datum	Kraj	PRIREDTVITVE	Prireditelj
Sobota, 11. 6. 9.00	v Pavličevi ulici v Celovcu	Kmečki trg – Kmetice in kmetje, ki želijo prodajati domače specialitete, naj se javijo na KIS, tel.: 0463/382436.	KIS
Sobota, 11. 6. 20.30	v ljud. šoli v Žitari vasi	Koncert „Vsi so prihajali“ moški pevski zbor „Trta“ se predstavlja z novimi pesmimi	SPD „Trta“
Sobota, 11. 6. 20.00	v lj. šoli v Globasnici	Koncert prijateljstva – sod. : dekliški PZ „Plamen“ iz Toronta, mlad. zbor. Slov. gimnazije, otr. zbor „Živ-žav, MePZ „Peca“	
Sobota, 11. 6. 20.30	pri Kovaču na Obirskem	Koncert in ples sod.: dekliški zbor „Karantanija“ iz Slov., za ples igra ansambel „Štirje kovači“	SPD „Val. Polanšek“
Ponedeljek, 13. 6. 18.00	v Posojilnici v Dobri vasi	Informacijski večer „Stanje kanalizacije v Dobri vasi“. Na vprašanja bo odgovarjal inž. Richard Roither	EL Dobri vas
Sreda, 15. 6. 18.00	v Pastoralnem centru v Mohorjevi Celovec	Knjižne presoje : sod.: Denis Poniž, Silvija Borovnik, Horst Ogris, Feliks Bister; vodi Vinko Ošlak	Kat. prosveta
Četrtek, 16. 6. 10.00	v farni dvorani v Železni Kapli	Smeško med črkami ali plesna abeceda ; gostuje Plesni teater IGEN iz Slovenije	SPZ
Četrtek, 16. 6. 20.00	v lj. šoli v Bilčovsu	Koncert ob 10-letnici delovanja zborovodske šole . Nast.: pevski zbor bivših in sedanjih učencev ter nekateri instrumentalisti	Glas. šola
Petek, 17. 6. 9.00	v Mladinskem domu v Celovcu	Smeško med črkami ali plesna abeceda ; gostuje Plesni teater IGEN iz Slovenije	SPZ
Nedelja, 19. 6. 14.00	v farni dvorani v Šentjakobu	Kulturna prireditev s Hodiškim oktetom , Pevsko Društvo upokojencev instr. skupino KPD Drava iz Žvabeka, na citre igrata Mici in Hilda, harmonikaš Franci, nato družabno srečanje	
Ponedeljek, 20. 6. 19.00	UNI Celovec predavalnica 4	Predavanje s Karin Leiter „Smrt nas uči živeti“	Zdr. staršev TAK
Četrtek, 23. 6. 20.00	v Tišlerjevi dvorani v Mohorjevi	„Beseda na meji“	KDZ
Petek, 24. 6. 15.00	na dvorišču Mohorjeve v Celovcu	Open-air-koncert „Rock ob meji“	KDZ
Sobota, 25. 6. 15.00	v kmet. gosp. šoli v Šentrupertu pri Velikovcu	Zaključna prireditev in ogled šolskih izdelkov Kult. spored: petje, igra „O sveti Klari“; režija dekan Peter Sticker; razstava na ogled v soboto in nedeljo	SKGS
Nedelja, 26. 6. 14.00	pri Peršmanu v Podpeci	Tovariško srečanje demokratov in antifašistov; recitacije, MePZ „Danica“	
od 14. do 20. avgusta		Počitnice za otroke in starše v kraju Soča v dolini Trente; prijave na referat za družino, Celovec, tel. 0463/511166-76	

RAZSTAVE

CELOVEC

- **Galerija Slama**, Rudi Benétik „Hiva Oa“, vernisaža 7. 6. ob 20.00 (do 2. 7.)
- **Deželna galerija**, Burggasse 8 – Herbert Boeckl, vernisaža 8. 6. ob 19.00 (do 10. 7.); Ona. B – Le serpent rouge (vernisaža 8. 6. ob 19.30 (do 31. 8.))
- **Mohorjeva knjigarna** – Razstava del Štefana Ferma (do 17. 6.)

SEMSLAVČE

- **Galerija Rožek Šikoronja** – Jože Boschitz „Življenje lepše nego smrt“, suhi pasteli (do 26. 6.)

„Smeško med črkami“ končno na Koroškem v farni dvorani v Železni Kapli v četrtek, 16. junija, ob 10. uri v Mladinskem domu SŠD v Celovcu v petek, 17. junija, ob 9. uri

Naši otroci in mladostniki, pa tudi marsikateri med odraslimi, bodo prihodnji teden doživeli eno najlepših otroško-mladinskih predstav **SMEŠKO med ČRKAMI** ali **PLESNA ABECEDA**. Na Koroškem, v Železni Kapli in v Celovcu, bo namreč gostoval Plesni teater iz Celja Igen-Studio za ples. Gledalci bodo spoznali, kako se Smeško zgubi v pomarančnem jutru in obstane v razpotju, saj ne zna ne brati ne pisati. Pa vendar se pustolovščina spretno razplete. Kako? – vsega vam pač ne smemo povedati.

Lahko pa vam izdamo, da je predstava čudovita, da v njej nastopajo pravi umetniki, ki plešejo in pojejo, in da je tudi poučna. Prav zato žanje mnogo mednarodnih uspehov. No, pa na veselo snidenje v Železni Kapli in v Celovcu!

Hodiški kulturni dnevi Keutschacher Kulturtage Giorni culturali Keutschach/Hodiše 1994

Četrtek,
9. junija
20.00

Nad grajsko štalo: **Bernhard C. Bunker** in
Gottfried D. Gfrerer

Petek,
10. junija
20.00

Na grajskem dvorišču: **Openair** na grajskem
dvorišču „**Blueberry Jam**“ – live koncert

Sobota,
11. junija

Na grajskem dvorišču: **90-letnica SPD „Zvezda“**
18.30 z „La banda della società filarmonica di
Turriaco“ iz Italije.
Poseben poštni urad v hodiškem gradu s posebnim
poštnim žigom

Nedelja,
12. junija

Pred cerkvijo: 8.30 koncert sakralnih pesmi; **9.00**
sveta maša, nato družabno srečanje – igra „**An-**
sambel Šibovnik“ iz Slovenije, otroška zabava z
gradom za skakanje, igrami

Nedelja,
18. junija
20.00

Na grajskem dvorišču: Pesmi zatiranih narodov
„**Ponižani in razžaljeni**“ – nastopa mešani pevski
zbor „Rož“ iz Šentjakoba

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKÉ ODDAJE
18.10–19.00

Četrtek, 9. 6. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 10. 6. Kulturna obzorja

Sobota, 11. 6. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 12. 6.
06.30–07.00 Dobro jutro na Koroškem – Duhovna misel
(Dr M. Ostravsky))
18.10–19.00 odpade!

Ponedeljek, 13. 6. Seme je obrodilo bogate sadove: Od
nedeljskih prodajnih ur do mogočnega poslopa Zveze sloven-
skih zadrug

Torek, 14. 6. Partnerski magazin

Sreda, 15. 6. Društva se predstavljajo
Večerna 21.05–22.00 Večer Slovenskih zborovskih pesmi

UNIKUM

Bodenproben

Züge – vlaki

Glasbeni projekt

v soboto, 11., in nedeljo,
12. 6. 1994 ob 21.16
(odhod z vlakom) na to-
vorni železniški postaji
v Celovcu

Rezervacija kart na tel.
0463/262621

Soprireditelj: Oddelek za
kulturo mesta Celovec

Dober dan, Koroška

Nedelja, 12. 6. 1994, ORF 2, 13.00!
Ponedeljek, 13. 6. 1994, TV SLO 1, 16.20

Predvidoma s sledečimi prispevki

- Lepotica na Celovski 10.-oktobrski ulici: slovensko za-
družništvo dobilo novo centralno poslopje
- Že najmlajšim je treba omogočiti stik s slovenskim odr-
skim jezikom: Spoznanje je pred dvajsetimi leti botrovalo
začetkom organiziranega lutkarstva in mladinskega gle-
dališča na Koroškem
- Jože Boschitz v Galeriji Rožek kaže spet nov umetniški
obraz
- „Tam za goro zvezda sveti“: Slovensko prosvetno druš-
tvo v Hodišah praznuje svojo 90-letnico
- Globasnica si je zagotovila drugo mesto: zdaj čaka rele-
gacija za spodnjo nogometno ligo

SAK se je poslovil od Koroške lige

Wernberk – SAK

SAK: Preschern, Savič, Zankl, Pappler, A. Sadjak, Wölbl, Blajs, Petschenig (M. Tolmaier), Lippusch, Urschitz (Pihorner)

V zadnji tekmi nogometne sezone 1993/94 je moral SAK v Wernberk, ki bi se z zmago še uvrstil med prvih deset, kar bi pomenilo kvalifikacijo za avstrijski pokal. Pri SAK nista igrala M. Šmid in M. Sadjak, zato pa so že od začetka igrali mladi igralci Zankl, Petschenig in S. Sadjak, proti koncu tekme pa je dobil možnost tudi še mladi M. Tolmaier. Slovenski nogometaši so imeli spet nekaj

lepih priložnosti, vendar je kepetan H. Lippusch šele deset minut pred koncem tekme odrešil moštvo z zadetkom in SAK se je z zmago poslovil od Koroške lige.

O tekmi Hermann Lippusch: „To je bila tipična zadnja tekma in za nas brez pomena, zato se je videlo, da nam je manjkala želja po golih. Kljub temu pa smo pokazali moralo in tekmo zmagali. Sedaj pa se že veselimo regionalne lige. Žal nismo postali prvak, za kar

pa iščem vzroke v pokalnem tekmovanju, v katerem smo zelo dobro igrali in nas je precej izčrpal. V zadnjem mesecu pa smo imeli kar deset tekem in pri tem nam je zmanjkalo moči.

Kaj praviš k regionalni ligi?

Lippusch: „Ta bo po mojem, iz športnega vidika, super liga. Upati moramo, da bomo imeli tudi veliko gledalcev, kajti vprašanje je, koga bodo privabili nasprotniki iz Zgornje Avstrije in Štajerske. Kljub temu sem prepričan, da bo tekmovanje zelo zanimivo in če bomo igrali za prvo mesto, bomo imeli tudi dosti navijačev.

Robert Zankl je opozoril nase v tekmi proti Wernbergu

Ramšak:

„Trener SAK останem le, če bom imel več pristojnosti.“

Naj začnem z vprašanjem, ki nas ta čas najbolj zanima: ali boš dr. Ivan Ramšak, tudi v regionalni ligi treniral SAK?

O tem seveda ne odlo-

čam sam, svojo pripravljenost sem že izjavil, vendar sem postavil določene zahteve. Zadnje leto se je odbor precej vmešaval v stvari, ki so zadevale moštvo in je na-

me dostikrat valil krivdo za odločitve, ki smo jih sklenili skupno.

Seveda menim, da bi še naprej lahko uspešno vodil igralce, a za kaj takega je potrebna visoka stopnja medsebojnega zaupanja, predvsem v vrstah odbornikov kluba.

Osnovne moje zahteve so: pismena pogodba izjave za tisk, ki zadevajo moštvo, želim oblikovati sam in za sotrenerja si želim Jožeta Fero, ker se nanj res lahko zanesem. Razjasniti je treba tudi pristojnost najema novih igralcev in odgovornosti, ki so s tem povezane. Ne gre, da bi drugi vseprek odločali, kajti posledice izbire, ki ni bila najboljša, moram nositi jaz.

V primeru, da bom nadaljeval delo s SAK, se že veselim regionalne lige. Po tolikih letih v

koroški ligi bo tekmovanje v njej osvežitev in izziv, da tudi druge pokažemo, kaj zmoremo. Veselim se srečanj z novimi nasprotniki na novih igriščih.

Ko že govorimo o igriščih: Se ti zdi igrišče v Trnji vasi primerno tudi za tekme v regionalni ligi?

V zdajšnjem stanju prav gotovo ni sprejemljivo. Dejstvo je, da smo vigredi na tujih igriščih oddali samo eno točko, doma pa se je izkazalo, da je bil teren naš dodatni nasprotnik, ker ni bilo mogoče izpeljati hitrih podaj.

To igrišče nam morajo popraviti, kajti tudi jaz menim, da naj останemo v Trnji vasi. Tu je atmosfera veliko vabljivejša kot v celovškem stadionu. Še enkrat: brezpogojno je treba popraviti površino igrišča, pa bo vse v redu.

Hvala za pogovor!

Tretje mesto za SAK

1. WAC, 2. VSV, 3. SAK – tak je vrstni red najboljših moštev v koroški nogometni ligi. S tretjim mestom so se slovenski nogometaši uvr-

stili v regionalno ligo in tako dosegli zastavljeni cilj. Čeprav jim letos ni uspelo osvojiti naslova koroškega prvaka, ne smemo pozabiti, da je bila ekipa trenerja dr. Ivana Ramšaka v zadnjih

treh letih dvakrat koroški prvak, se v pokalnih tekmah izvrstno odrezala in se uvrstila med najboljših osem ekip v Avstriji ter se letos kvalificirala za regionalno ligo.

Piše Eda Velik

Nogometaši in trener so si sedaj zaslužili nekaj odmora, odbor SAK pa ima nalogo, da v miru in po najboljši presoji spet sestavi moštvo za regionalno ligo. Mladi Sakovci, ki so letos igrali še v moštvu pod 19, pa bodo v novi sezoni nastopili v 2. razredu.

Slovensko planinsko društvo Celovec vabi na

23. srečanje slovenskih zamejskih planincev

v nedeljo, 12. 6. 1994, ob 9.30 pri sv. Hemi

– ogled cerkve, rimskih izkopanin in votline sv. Rozalije
– nato po pešpoti preko vasi Podjuna v Globasnico (pribl. eno uro) h gostilni ŠOŠTAR
– kosilo
– ob 13. uri kulturni spored
Nastopajo: godba na pihala Železar iz Jesenic, oktet France Prešeren iz Žirovnice, folklorna skupina iz Globasnice, pevski zbor iz Globasnice

Srečanje je ob vsakem vremenu. Možen je tudi ogled muzeja in gradu v Globasnici. Kdor želi obiskati nedeljsko sv. mašo, ima priložnost v Globasnici ob 8.30.

Globasnica že druga

Z zmago v derbiju proti Šmihelčanom so si Globasani zagotovili drugo mesto na lestvici, kar hkrati pomeni tudi možnost kvalifikacije v podligo. V listo strelcev sta se spet upisala Pasterk in Pleschgattertnig, ki sta najuspešnejša strelca te ekipe.

S svoje najboljše strani so se spet pokazali Sela-

ni, ki so gladko premagali goste iz Grebinja. Gole so dosegli Maver, Mak, Uznik in Travnik. Kljub temu se bodo morali Selani zadovoljiti s tretjim mestom, čeprav so si nekateri pričakovali več.

V boju proti izpadu iz razreda pa bo vse odločeno v zadnji tekmi, ko se bosta pomerili Dobrla vas in Sinča vas.

Trener dr. Ivan Ramšak

Zveza Bank vabi na

slavnostno odprtje novega združnega poslojja v Celovcu

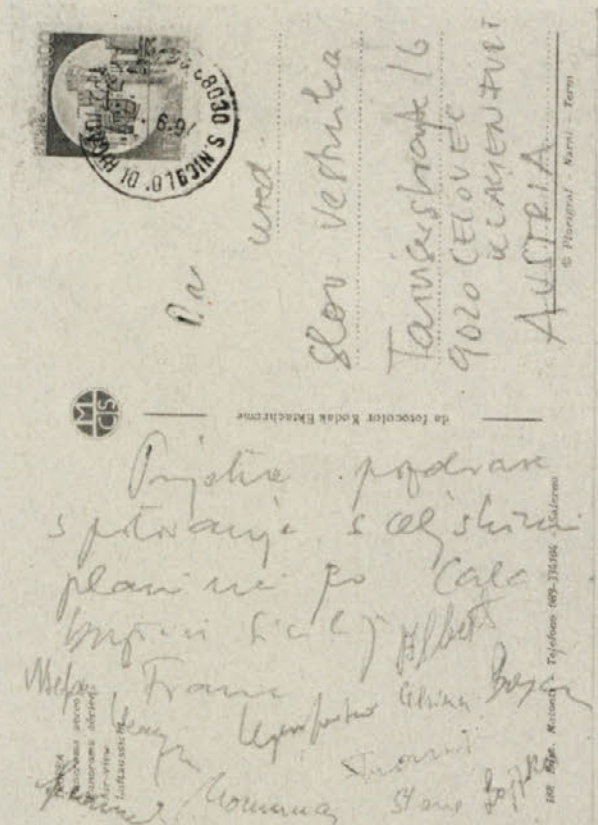
v soboto, 11. junija 1994, s pričetkom ob 10. uri

Spored:

8.30: Maša za vse umrle združnike v Mohorjevi kapeli
(10.-Oktober-Straße 25/1)
9.30: Mestna godba Celovec
10.00: Pozdrav, govori gostov, blagoslovitev

Kulturni program:

Mestna godba Celovec, Tamburaši iz Loč Alpen-Adria-Sextett iz Rikarje vasi Mešani zbor „Danica“ Šentprimoz Razstava slik podjunske umetnikov, priložnostni žig
(razstavljali bodo: Helmut Blažej, Albert Kraiger, Andrej Kristof, Albert Messner, Stanko Sadjak, Kristijan Sadnikar)
Koroški bio-kmetje v okviru Kmečke izobraževalne skupnosti ter Andrej Stefitz iz Pliberka Vam bodo postregli z raznimi dobrotami. Poseben poštni urad odprt od 9. do 13. ure, Paulitschgasse/10.-Oktober-Straße.

Iz osrčja Sicilije, z Etne, so se nam oglasili planinci

NAŠA NOVA ZADRUŽNA BANKA

Kot moderna univerzalna banka nudimo našim strankam široko ponudbo storitev.

V hali z bančnimi okenci:
Samopostrežba

Dvigi gotovine so vedno možni:

Pri našem bankomatu lahko dvignete gotovino ne le z Euro-čkovno kartico, temveč tudi s kreditnimi karticami Visa, Eurocard in Zyruss.

Za vse, ki želijo hitre informacije:

Tiskalnik za izpiske tekočega računa je na razpolago ob delavnikih poleg v poslovnem času tudi še od 6. do 22. ure. Dostop do tiskalnika je mogoč preko avtomatskega odpiralnika vrat z Euročkovno kartico in z našo kartico za stranke.

Za naše varčevalce so na voljo:

Depozitne omare za hranilne knjižice s 3000 depozitnimi predali ter sefi s 500 predali za varno hrambo hranilnih knjižic in drugih vrednosti.

V CENTRU CELOVCA